

POKOJ i DOBRO

3/2022
ISSN 1664-3233

KWARTALNIK FRANCISZKAŃSKIEGO ZAKONU ŚWIECKICH

REGIONY: BIELSKO-ŻYWIECKI, CZĘSTOCHOWSKI, KATOWICKI, LUBLINIECKO-TARNOGÓRSKI, RYBNICKI

<http://fzskatowice.pl> www.fzspolska.pl

20
LAT

TAJEMNIC ŚWIATŁA

29. OGÓLNOPOLSKA PIELGRZYMKĄ FZŚ NA JASNĄ GÓRĘ (s. 16)

JUBILEUSZ O. INNOCENTEGO KIEŁBASIEWICZA OFM, ASYSTENTA REGIONU BIELSKO-ŻYWIECKIEGO (s. 17)

DRODZY CZYTELNICY

(1405). W konferencji „W jaki sposób przeżywać Eucharystię” jej autor pisze: „pierwszą odpowiedzią na [to] pytanie (...) jest odpowiedź bardzo konkretna: z wiarą (...). Wiara była tym, co ożywiało Franciszkowe spotkanie z Bogiem poprzez Mszę św.”

Nasz aktualny temat to tajemnice światła Różańca św. W październiku minie 20 lat od ich ustanowienia. Zrobił to papież Jan Paweł II listem apostolskim *Rosarium Virginis Mariae*. Publikujemy jego fragmenty, dzięki którym dowiemy się o motywach ich powstania oraz przypomnimy sobie ich treść i sens.

Poza tym polecamy zapoznać się z wieloma wydarzeniami we wspólnotach i o charakterze regionalnym, w tym z relacją z 29. pielgrzymki FZŚ na Jasną Górę.

Trwający Rok 100. Rocznicy Śmierci bł. Anieli Salawy zakończy się 9 września (we wspomnienie błogosławionej) w Krakowie Mszą św. w bazylice św. Franciszka. Program tej uroczystości zamieszczamy na łamach kwartalnika. W ramach „roku Anieli” prezentowaliśmy tekst o znaczeniu Eucharystii w życiu bł. Anieli Salawy, z racji jego objętości dzieląc go na części – w bieżącym numerze znajduje się trzecia, ostatnia.

Dobiega również końca trzyletni program duszpasterski poświęcony Eucharystii. Jak naucza Katechizm Kościoła Katolickiego: „Nie mamy pewniejszego zadatku i wyraźniejszego znaku wielkiej nadziei na nowe niebo i nową ziemię, w której zamieszka sprawiedliwość, niż Eucharystia”

W NUMERZE

Pisma św. Franciszka

- 4 *Napomnienie* 11. – Nikt nie powinien się gorszyć grzechem bliźniego
- 5 Pokora powstrzymująca nas od sądenia

W nurcie formacji

- 6 W jaki sposób przeżywać Eucharystię
- 9 Z nauczania KKK o Eucharystii

100. rocznica śmierci
bł. Anieli Salawy

- 10 Eucharystia w życiu bł. Anieli Salawy (3)

Aktualności

- 13 Kalendarz liturgiczny
- 14 20 lat tajemnic światła Różańca św.
- 15 Fragmenty listu apostolskiego *Rosarium Virginis Mariae* św. Jana Pawła II

redakcja

Wydarzenia – informacje
– komunikaty

- 16 Pielgrzymka FZŚ na Jasną Górę

Z życia wspólnot regionów
(ss. 18–30)

- 18 U naszej Matki w Panewnikach i Turzy Śl.
- 22 Kapituły wyborcze
- 26 Maryja Niepokalana patronką Regionu Rybnickiego
- 29 Odeszli do Pana

UWAGA: Redakcja uprzejmie prosi, by **nie przysyłać wiadomości czy tekstów pocztą tradycyjną na adres drukarni**. W starszych numerach kwartalnika można znaleźć adres do korespondencji lub zwrócić się o takowy do przełożonej(-ego) regionu. Informuje się, że każdy numer gazetki jest gotowy na końcowe dni miesiący: lutego – nr 1 (na marzec), maja – nr 2 (na czerwiec), sierpnia – nr 3 (na wrzesień), listopada – nr 4 (na grudzień). W związku z tym **prosimy nie dzwonić do drukarni** z pytaniem, czy jest już kwartalnik lub kiedy się ukaże.

Redakcja:

Rada Regionalna FZŚ Region Katowicki
Przełożona s. Ewa Ochman

Zespół redakcyjny: s. Ewa Ochman
s. Maria Pietyra, o. Maciej Kucz OFM
zdjęcia red. s. Leokadia Puto

Współpraca: s. Aleksandra Gruszka
s. Bożena Karkoszka

Redakcja i korekta: s. Maria Pietyra
Konsultacja: o. Ariel Kucia OFM

Materiały do kwartalnika prosimy przysyłać na e-mail: miriamkorpil@gmail.com

Konto FZŚ Regionu Katowice:

Bank Zachodni WBK
34 1090 1779 0000 0001 3628 7622

**Za zgodą Ministra Prowincjalnego
Prowincji Wniebowzięcia NMP
w Katowicach-Panewnikach
Do użytku wewnętrznego FZŚ**

*Zdjęcia nieopisane pochodzą z zasobów
redakcji i wspólnot FZŚ*

*Redakcja zastrzega sobie prawo
skracania i adiustacji tekstów
oraz zmiany tytułów.*

DTP i druk:

FPR „MACGRAF”
40-719 Katowice, ul. Zadole 35
www.macgraf.pl

Informujemy także, że sytuacja epidemiczna może nadal wpłynąć na edycję kwartalnika (główny powód to trudności z jego rozprawdzeniem). **Materiały do kwartalnika** prosimy nadsyłać do redakcji na bieżąco z aktualnych wydarzeń (o ile się odbędą) **do numeru 4**, najpóźniej **do połowy października 2022 roku**. (Cykl produkcyjny naszego pisma trwa ok. 6 tygodni).

NAPOMNIENIE 11.

– NIKT NIE POWINIEN SIĘ GORSZYĆ GRZEHEM BLIŹNIEGO

Słudze Bożemu tylko jedno nie powinno się podobać: grzech. I jakkolwiek grzech jakaś osoba popełniaby i z tego powodu sługa Boży niepokoiłby się i gniewał, ale nie z miłości, gromadzi sobie winę (por. Rz 2,5). Ten sługa wie dzie życie prawe, wolne od przywiązań, który się nie denerwuje i nie gniewa na nikogo. I błogosławiony jest ten, który nic sobie nie zatrzymuje, oddając *co jest cesarskiego, cesarzowi, a co jest Bożego, Bogu* (Mt 22,21).

ZGORSZENIE

W jedenastym napomnieniu św. Franciszek kontynuuje temat grzechu. Píše, że *słudze Bożemu tylko jedno nie powinno się podobać: grzech*. Grzech jest bowiem zawsze podważeniem porządku rzeczy ustalonego przez Stwórcę.

Grzech jest niczym innym jak odzruceniem Boga i Jego miłości. Jest wybraniem własnej drogi, która jest sprzeczna z Bożymi planami. Grzech powoduje, że człowiek zaczyna budować własną budowlę i żyć na własny rachunek. Problem jest jednak w tym, że władze poznawcze człowieka są zbyt słabe i dlatego to budowanie na własny koszt jest nietrwałe i wcześniej czy później odwróci się przeciw swemu autorowi.

Grzech niszczy porządek i harmonię w samym człowieku. Rozbija go

wewnętrznie, powodując w nim konflikt pomiędzy sumieniem a realnością grzechu. Grzech odbiera człowiekowi wewnętrzny pokój, sprawia, że człowiek traci swe wewnętrzne szczęście wypływające z życia w jedności z Bogiem.

Grzech ma wreszcie destrukcyjny wpływ na relacje z innymi ludźmi. Zrywając jedność z Bogiem, automatycznie osłabia się, a z czasem nawet niszczy, relacje do drugiego człowieka. Człowiek przez grzech zaczyna manipulować sobą i konsekwentnie czyni to samo z innymi.

Rzeczywistość, jaką niesie z sobą grzech, może nas przerażać, ale z drugiej strony – człowiek ma wszelkie środki ku temu, aby grzechowi się przeciwstawić. Każdy z nas wie, co to jest grzech i co to jest pokuta. Nasze życie na ziemi jest nieustannym oczyszczaniem się z grzechu i skutków, jakie on ze sobą niesie.

Święty Franciszek w tym napomnieniu podkreśla wymiar społeczny grzechu, który nigdy nie jest tylko czyjąś prywatną sprawą. Jakkolwiek istnieją grzechy bardziej osobiste i takie, które wprost dotyczą relacji międzyludzkich. Grzech, który przynosi szkodę bliźniemu, z pewnością wywołuje negatywne reakcje u drugiego. I przed czymś takim przestrzega Biedaczyna, pisząc: *ten sługa wie dzie życie prawe, wolne od przywiązań, który się nie denerwuje i nie gniewa na nikogo*.

Jeśli doświadczamy zła ze strony drugiej osoby, to wobec tego negatywnego doświadczenia nigdy nie

pozostaniemy obojętni. Na przykład człowiek, który doświadcza agresji, zaczyna ją kumulować w sobie i po pewnym czasie sam staje się agresywny. Najprościej byłoby zerwać kontakt z tą osobą, ale nie zawsze jest to możliwe. Wystarczy tu jako przykład podać nasze życie wspólnotowe i obecność w nim osób zniewolonych różnymi nałogami. Cała patologia związana z ich nałogiem może niszczyć zdrowych obok, a już z pewnością nie jest tak, że nie pozostawia ona negatywnego śladu w innych.

Dlatego konieczne jest to, o czym píše św. Franciszek, mianowicie: zachowanie wolności serca i niekumulowanie w sobie gniewu, zła, agresji. Oddawanie Bogu na modlitwie tych negatywnych uczuć jest jednym ze sposobów zachowania wewnętrznej wolności. Przebaczenie, ilekroć stanie się coś złego, też jest sposobem, aby nie gromadzić w sobie prawdziwej bomby agresji, mogącej kiedyś wybuchnąć z całą swoją destrukcyjną mocą. Być ubogim to także nie nosić w sobie negatywnych uczuć, takich jak poczucie krzywdy czy chęć odwetu. Trzeba nam pamiętać, że jeśli nie uwolnimy swego umysłu i serca z tego, co jest negatywnym skutkiem czyjegoś grzechu, to sami bardzo szybko zaczniemy ranić innych. Dlatego też św. Franciszek bardzo słusznie zakończył swe napomnienie słowami: *błogosławiony jest ten, który nic sobie nie zatrzymuje*.

o. Syrach Janicki OFM

W JAKI SPOSÓB PRZEŻYWAĆ EUCHARYSTIĘ

Eucharystia daje życie 2019 – 2022

Święty Franciszek w swojej duchowości, którą przekazał wszystkim tym, którzy zachwycili się jego sposobem życia, wielki akcent kładł na kult Jezusa ukrytego w Najświętszym Sakramencie, a w sposób szczególny na tajemnicę Mszy św. Sam Seraficki Ojciec nigdy nie przyjął święceń prezbiteratu, twierdząc, że jest niegodny tak wielkiego zaszczytu, sam za to kładł wielki akcent na kult Boga ukrytego pod postaciami Chleba i Wina. Na początku *Napomnień* możemy przeczytać: „Dlatego: Synowie ludzcy, dokąd będziecie twardego serca? (Ps 4,3). Dlaczego nie poznajecie prawdy i nie wierzycie w Syna Bożego? (por. J 9,35). Oto uniża się co dzień (por. Flp 2,8) jak wtedy, gdy z tronu królewskiego (por. Mdr 18,15) zstąpił do łona Dziewicy. Codziennie przychodzi do nas w pokornej postaci. Co dzień zstępuje z łona Ojca na ołtarz w rękach kapłana. I jak ukazał się świętym apostołom w rzeczywistym cielesnym, tak i teraz ukazuje się nam w świętym Chlebie. I jak oni swoim wzrokiem cielesnym widzieli tylko Jego Ciało, lecz wierzyli, że jest Bogiem, ponieważ oglądali Go oczyma ducha, tak i my, widząc chleb i wino oczyma cielesnymi, starajmy się dostrzegać i wierzyć mocno, że jest to Jego żywe i prawdziwe Najświętsze Ciało i Krew. I w taki sposób Pan jest zawsze ze swymi wiernymi, jak

sam mówi: Oto Ja jestem z wami aż do skończenia świata (por. Mt 28,20)“.

W tekście tym widzimy ogromną wiarę św. Franciszka w wielką tajemnicę, dokonującą się na ołtarzu we Mszy św. Dlatego też pierwszą odpowiedzią na pytanie, w jaki sposób przeżywać Eucharystię, jest odpowiedź bardzo konkretna: z wiarą. Bez wiary w prawdziwą obecność Jezusa w Najświętszym Sakramencie, bez wiary, że On sam przychodzi podczas każdej Eucharystii, nie przeżyjemy jej w sposób godny, jeżeli nie uwierzymy w wielki cud, jaki dokonuje się na ołtarzu. Każda Msza św. bez wiary będzie dla nas tylko nudnym teatrem pełnym pustych i nic nieznaczących gestów. Wiara była tym, co ożywiało Franciszkowe spotkanie z Bogiem poprzez Mszę św., dlatego też jako jego duchowe dzieci, ale też i bracia, i siostry, winniśmy uczyć się od niego takiego patrzenia na ten Dar i Tajemnicę. Myślę, że może w tym pomóc kilka praktycznych wskazówek, które pomogą nam pogłębić, rozbudzić i umocnić tę naszą wiarę, która czasami jest „skromna“.

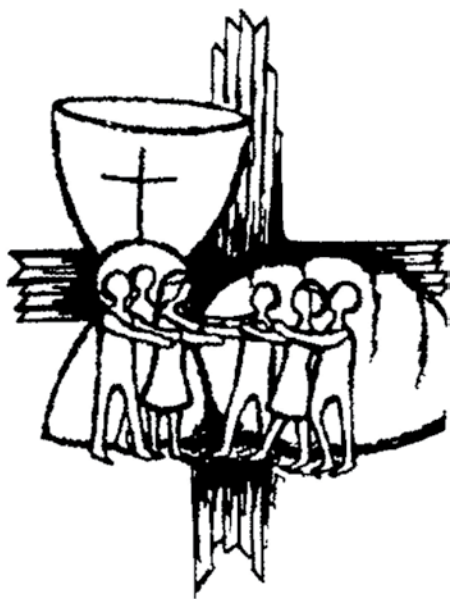
Podczas każdej Mszy św. mamy do czynienia z królestwem niebieskim, które nadchodzi, a przez Komunię św. łączymy się z mieszkańcami nieba. Eucharystia jest, zgodnie ze słowami św. Jana Pawła II, szczytem i źródłem życia chrześcijańskiego dla każdego człowieka, niezależnie od jego powołania i stanu: czy jest księdzem, czy osobą konsekrowaną, czy żyje samotnie, czy w małżeństwie, w każdym przypadku Eucharystia jest pomocą w dalszej drodze do Boga.

Każdy chrześcijanin jest powołany do świętości i każdy jest powołany do bycia mistykiem, gdyż za tym ostatnim nie kryją się przede wszystkim doświadczenia nadnaturalne, jak lewitacja, ekstaza czy bilokacja, lecz osobista pogłębiona relacja ze Stwórcą i Zbawicielem. Przychodząc na Mszę św., fak-

tycznie **wkraczamy w sferę sacrum, sferę, która nie należy już do świata doczesnego**, tego, który nas otacza ze wszystkimi naszymi troskami i zmartwieniami, a także sukcesami. Stąd w kościołach w przedsionku jest umieszczana woda święcona, a my czynimy znak krzyża, odrywając się poniekąd od codzienności. Z przedsionka kościoła wchodzimy dalej, przed ołtarz, w świat, gdzie liczy się nasza osobista relacja Bóg-ja. Im bardziej jesteśmy otwarci na pogłębienie tej więzi z Panem Jezusem, tym więcej łask jesteśmy w stanie przyjąć. Tylko na czym polega owo przygotowanie?

Ojcowie Kościoła, doktorzy Kościoła, mistycy podkreślają rolę **skupienia oraz ciszy**. Trzeba słyszeć to, co do nas jest mówione, trzeba słuchać. Nie można słuchać, będąc myślami gdzieś daleko, myśląc o tym, że trzeba już wyjść z kościoła i załatwiać różne sprawy. Cisza jest takim naczyniem, które może wypełnić sobą Pan Jezus. Skupienie na słowie Bożym, na homilii, na przeżyciu tajemnicy śmierci i zmartwychwstania Pana Jezusa pomaga w pełnym uczestnictwie w życiu Kościoła. Mało ostatnio kładzie się akcent na fakt, że **w Mszy św. przeżywamy te same zbawcze wydarzenia z życia Syna Bożego, które miały miejsce 2000 lat temu**. W sposób bezkrwawy, jak przypomina Sobór Trydencki, dokonuje się ta sama ofiara, co na krzyżu. Mimo upływu czasu mamy możliwość uczestnictwa w niej, ponieważ Pan Jezus umarł na krzyżu za każdego i każdą z nas, niezależnie od czasu i przestrzeni, dlatego mówimy, że Ofiara Krzyżowa jest ponadczasowa.

Przy wielu ważnych okazjach, jak choćby koncert czy spektakl, lubimy być chwilę wcześniej. Po pierwsze, żeby nic ważnego nam nie umknęło, a po drugie, żeby nie przeszkadzać innym, wchodząc na ostatnią chwilę.

Takie rozumienie nie ma nic wspólnego z ofiarą w sensie religijnym, gdzie oznacza ona umieszczenie określonego ziemskiego przedmiotu w sferze sacrum, czyli oddanie go Bogu.

Prawdziwa ofiara wyraża się w działaniu, służbie, miłości. Dokonuje się w sposób wolny, świadomy. Ofiara Jezusa, Jego śmierć, była konsekwencją miłości świadomej, bezwarunkowej i do końca (por. J 13,1). Taki wymiar powinna mieć nasza ofiara. Nie chodzi w niej o wypełnianie obowiązku, pewnych świadczeń, aby Bóg był zadowolony, ale o praktykowanie miłości do Boga, bliźnich i siebie samego.

Na Mszę św. przynieś dary – na pewno pamiętasz ten fragment, kiedy kapłan wypowiada słowa: „Módlcie się, aby moją i waszą ofiarę przyjął Bóg Ojciec Wszechmogący”. A teraz pomyśl, co by się stało, gdyby potraktować te słowa dosłownie i przynieść na Mszę św. swoją ofiarę?

Jesteś chory, dowiedziałeś się o nieszczęśliwym wypadku swojego przyjaciela, masz problemy ze swoimi dziećmi, trudno dogadać ci się z sąsiadem. Przyszły dobre wyniki od lekarza, pogodziłaś się z dawno pokłóconą przyjaciółką, znajomi zrobili ci miłą niespodziankę i odwiedzili cię? Jego naprawdę interesują wszystkie nasze codzienne wzloty i upadki, smutki i radości. Bliscy, dalecy, wrogowie i przyjaciele. Przynieś to wszystko i połącz na ołtarzu. To jest twój dar.

W czasie Mszy św. są momenty ciche, krótkie przerwy, w których można użyć w myślach różnych modlitewnych zwrotów: akt pokuty, wezwanie „módlmy się”, ofiarowanie, przeistoczenie, przed i po Komunii. Mogą to być zawsze te same, nasze osobiste wezwania, które tworząc pewien rytuał, osadzają nas w liturgii i przywołują, by być „tu teraz”.

Używaj w czasie Mszy św. również głosu. To bardzo pomaga. Zwłaszcza że w czasie Mszy nie jest najważniejsze skupienie, ale zaangażowane uczestnictwo. Świadome używanie głosu sprawia, że myśl chętniej podąża za słowami. Kiedy coś dzieje się tylko w naszej głowie i nie dajemy temu wyrazu w gestach lub słowach, to nawet trudno mówić o uczestnictwie. A poza tym, „kto śpiewa, ten dwa razy się modli”.

Idź do Komunii. Jeśli jesteśmy na uroczystym przyjęciu, to zazwyczaj tylko z jednego powodu nie bierzemy nic do ust – kiedy jesteśmy chorzy. Rzadko kiedy wspominamy takie przyjęcia jako udane. Może to dobra analogia? Tym bardziej że na tę chorobę jest skuteczne lekarstwo.

Można też przyjrzeć się swojemu ubiorowi. Myślałem kiedyś o plakacie z postacią na pięknej słonecznej plaży ubraną w kozuch, grube buty i wełnianą czapkę. Chyba każdy odczuje niewłaściwość takiego stroju w takim miejscu. Podobnie jest z liturgią. Wymaga ona „jakiegoś” podkreślenia także w naszym stroju. Wszyscy znamy opowieści, jak to kiedyś bywało na wsiach, gdy ludzie szli do kościoła boso i dopiero przed samym wejściem zakładali buty. Nie zamierzam nikogo namawiać na „kościółkowe” buty czy „kościółkowy” garnitur, ale jednak warto się zastanowić nad swoim wyborem. Ciekawą wskazówką jest strój służby liturgicznej. Przecież nawet w najbardziej ekstremalnych warunkach nie odprawia się Mszy św. bez jakiegoś podkreślenia wyjątkowości tej celebracji. Wyobraźmy sobie jeszcze parę młodą przychodzącą na swoją uroczystość w starych dresach – przecież to „nie do pomyslenia”. A do

pomyślenia jest nasz niedbały czy niewłaściwy strój?

Na koniec warto dodać, że zaufanie Bogu polega na tym, iż On sam będzie działał w naszym życiu, w każdej naszej trosce. Wystarczy, abyśmy Mu uwierzyli i oddali to. To, co dla większości ostatnio jest niewyobrażalne, to chęć Stwórcy do zajmowania się naszymi „przyziemnymi” sprawami. A przecież Pan Jezus chodził po świecie, stał się człowiekiem, więc zna to wszystko, co nam się przydarza. Dlatego **na Mszy św. powinniśmy być jak Maria, która siedziała u stóp Jezusa, słuchając tego, co ma nam do powiedzenia, w obecności z Bogiem**. Starajmy się zawalczyć o wyuczenie, prosimy Ducha Świętego o pomoc. Miejmy odwagę i chcijmy przeżyć Eucharystię tak, abyśmy potem z Chrystusem w sercu mogli promieniować na zewnątrz. Bez Miłości nie da się okazywać miłości innym. Zwróćmy uwagę na nasze uczestnictwo we Mszy św., aby przestroga św. Franciszka nie stała się naszym udziałem: „O ileż bardziej zasługuje na większe i gorsze kary ten, kto by Syna Bożego podeptał i zbezczeszczył Krew Przymierza, przez którą został uświęcony i Ducha łaski zelżył (por. Hbr 10,29). Człowiek bowiem gardzi, bezcześnie i depcze Baranka Bożego, gdy, jak mówi Apostoł, nie rozróżniając (1 Kor 11,29) i nie odróżniając świętego Chleba Chrystusowego od innych pokarmów lub rzeczy albo spożywa niegodny, albo także, chociaż byłby godny, spożywa na próżno i niegodnie, ponieważ Pan mówi przez proroka: Przeklęty człowiek, który spełnia dzieło Boże zdradliwie (por. Jr 48,10). A kapłanów, którzy nie chcą wziąć sobie tego naprawdę do serca, potępia, mówiąc: Przeklinać będą wasze błogosławieństwa (Ml 2,2)”.

ks. Marcin Sobiech OFS

(z: „Eucharystia

– człowiek mocny Chrystusem.

Konferencje do formacji ciągłej

na rok 2020”

Warszawa 2019, ss. 64–70)

Z NAUCZANIA KKK:

Owoce Komunii św.

1391 *Komunia święta pogłębia nasze zjednoczenie z Chrystusem.* Pierwszym owocem przyjmowania Eucharystii w Komunii jest głębokie zjednoczenie z Chrystusem Jezusem, który powiedział: „Kto spożywa moje Ciało i Krew moją pije, trwa we Mnie, a Ja w nim” (J 6,56). Uczta eucharystyczna jest podstawą życia w Chrystusie: „Jak Mnie posłał żyjący Ojciec, a Ja żyję przez Ojca, tak i ten, kto Mnie spożywa, będzie żył przeze Mnie” (J 6,57). Gdy w święta Pańskie wierni przyjmują Ciało Syna, głoszą sobie nawzajem Dobrą Nowinę, że został im dany zadatek życia. Podobnie anioł powiedział do Marii Magdaleny: „Chrystus zmartwychwstał!”. Teraz życie i zmartwychwstanie przekazuje się także temu, kto przyjmuje Chrystusa.

1392 Komunia św. w przedziwny sposób dokonuje w naszym życiu duchowym tego, czego pokarm materialny w życiu cielesnym. Przyjmowanie w Komunii Ciała Chrystusa Zmartwychwstałego, „ożywionego i ożywiającego Duchem Świętym”, podtrzymuje, pogłębia i odnawia życie łaski otrzymane na chrzcie. Wzrost życia chrześcijańskiego potrzebuje pokarmu Komunii eucharystycznej, Chleba naszej pielgrzymki, aż do chwili śmierci, gdy zostanie nam udzielony jako Wiatyk.

1393 *Komunia chroni nas przed grzechem.* Ciało Chrystusa, które przyjmujemy w Komunii, jest „za nas wydane”; Krew, którą pijemy, jest „wylana za wielu na odpuszczenie grzechów”. Dlatego Eucharystia nie może jednoczyć nas z Chrystusem, nie oczyszczając nas równocześnie z popełnionych grzechów i nie zachowując nas od grzechów w przyszłości: Ilekroć bowiem spożycie ten chleb albo picie kielich, śmierć Pana głosicie (1 Kor 11,26). Jeśli głosimy śmierć, to jednocześnie odpuszczenie grzechów. Jeśli za każdym razem Krew wylewa się na odpuszczenie grzechów, powinienem zawsze ją przyjmować, aby ciągle odpuszczała moje grzechy. Ponieważ ciągle grzeszę, powinienem zawsze mieć lekarstwo.

1394 Jak pokarm cielesny służy do przywracania utraconych sił, tak Eucharystia umacnia miłość, która słabnie w życiu codziennym, a ożywiona miłość *głodzi grzechy powszednie*. Chrystus, dając nam siebie, ożywia naszą miłość i uzdalnia nas do uwolnienia się od nieuporządkowanych przywiązań do stworzeń; sprawia także, że zakorzenia się w Nim: Skoro Chrystus umarł za nas z miłości, to gdy wspominamy Jego śmierć, składając ofiarę, prosimy Go, by udzielił nam miłości przez przyjęcie Ducha Świętego. Prosimy pokornie, byśmy również mocą tej miłości, przez którą Chrystus zechciał za nas umrzeć, mogli za łaską Ducha Świętego tak traktować świat, jakby był dla nas ukrzyżowany, i byśmy sami byli ukrzyżowani dla świata...

Otrzymując dar miłości, umierajmy dla grzechu i żyjmy dla Boga.

1395 Eucharystia przez miłość, którą w nas rozpala, *zachowuje nas od przyszłych grzechów śmiertelnych*. Im bardziej uczestniczymy w życiu Chrystusa i pogłębia my przyjaźń z Nim, tym trudniej jest nam zerwać więź z Nim przez grzech śmiertelny. Celem Eucharystii nie jest jednak odpuszczenie grzechów śmiertelnych. Jest ono właściwe dla sakramentu pojednania. Eucharystia jest natomiast sakramentem tych, którzy pozostają w pełnej komunii z Kościołem.

Eucharystia – „zadatek przyszłej chwały”

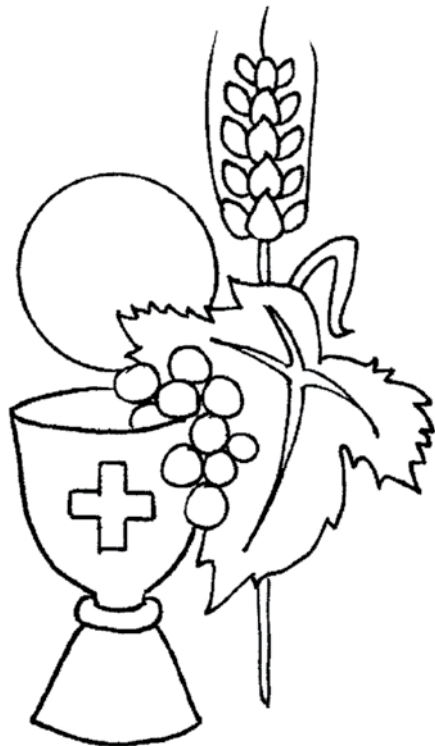
1402 W starożytnej modlitwie Kościół śławi tajemnicę Eucharystii: *O sacrum convivium in quo Christus sumitur. Recolitur memoria passionis eius; mens impletur gratia et futurae gloriae nobis pignus datur* – „O święta Uczto, na której przyjmujemy Chrystusa, odnawiamy pamięć Jego Męki, duszę napełniamy łaską i otrzymujemy zadatek przyszłej chwały”. Jeśli Eucharystia jest pamiątką Paschy Pana, jeśli przyjmując Komunię z ołtarza, otrzymujemy „obfite błogosławieństwo i łaskę”, to Eucharystia jest także zapoczątkowaniem niebieskiej chwały.

1403 Podczas Ostatniej Wieczerzy sam Pan zwrócił uwagę uczniów na spełnienie się Paschy w Królestwie Bożym: „Powiadam wam: Odtąd nie będę już pił z tego owocu winnego krzewu aż do owego dnia, kiedy pić go będę z wami nowy, w Królestwie Ojca mego” (Mt 26,29). Za każdym razem, gdy Kościół celebrował Eucharystię, przypomina sobie tę obietnicę, a jego wzrok kieruje się do Tego, „Który przychodzi” (Ap 1,4). Woła on w modlitwie o to przyjdzie Pana: Maranatha! (1 Kor 16,22), „Przyjdź, Panie Jezus!” (Ap 22,20); „Niech przyjdzie Twoja łaska, a przeminie ten świat!”.

1404 Kościół wie, że już teraz Pan przychodzi w Eucharystii, i przez nią jest obecny pośród nas. Jednak ta Jego obecność jest zakryta. Dlatego sprawujemy Eucharystię, „oczekując obiecanej nagrody i przyścia naszego Zbawiciela Jezusa Chrystusa” i prosząc, byśmy mogli „wiecznie radować się Twoją chwałą, gdy otrzesz z naszych oczu wszelką łzę, bo widząc Ciebie, Boże, jaki jesteś, przez wszystkie wieki będziemy do Ciebie podobni i chwalić Cię będziemy bez końca przez naszego Pana Jezusa Chrystusa”.

1405 Nie mamy pewniejszego zadatku i wyraźniejszego znaku wielkiej nadziei na nowe niebo i nową ziemię, w której zamieszka sprawiedliwość, niż Eucharystia. Istotnie, ile razy celebrowane jest to misterium, „dokonuje się dzieło naszego odkupienia” i „łamiemy jeden chleb, który jest pokarmem nieśmiertelności, lekarstwem pozwalającym nam nie umierać, lecz żyć wiecznie w Jezusie Chrystusie”.

EUCHARYSTIA W ŻYCIU BŁ. ANIELI SALAWY (III)

rys. M. Ścigaj

Zażyłość z eucharystycznym Bogiem

1. Tęsknota za Bogiem

Wyrazem wielkiej miłości Salawy do Pana Jezusa w Najświętszym Sakramencie była jej ustawiczna tęsknota za Nim. Pragnęła zawsze z Nim przebywać, stąd pochodziły wspomniane częste nawiedziny kościołów i długie adoracje. Jeszcze w 1918 roku pisała: „Często bardzo tak bywa, że w jakiegokolwiek porze czasu... pojawia się postać małej Dzieciny. Ale niezwyklej piękności i miłości... A wszystko to pociąga mię niesłuchanie, ażeby co pilno przyjść tam, gdzie On mieszka. Niekiedy godzinami trwa ten stan...” (Dz., 13–16.09.1918). Z biegiem czasu ta tęsknota błogosławionej za Jezusem Eucharystycznym coraz bardziej wzrastała. Dwa lata później pisała: „Pragnąć usilnie Komunii św., ale to ma być w głębokiej pokorze serca. W razie zupełnego zabrania Pana Jezusa, z najgłębszą pokorą serca chodzić, bo to będzie udoskonaleniem ofiary. Dopóki nie ma Komunii św., dopóty ustawicznie skarżyć się o to przed Panem Jezusem, ale czynić to w największej pokorze serca... aby sobie Pana Jezusa niczym nie zasmucić... Zawsze w pokorze serca prosić spowiednika o Komunię św.” (Dz., 5.12.1920). 4 lata przed śmiercią Aniela zapadła na ciężką chorobę i tylko z największym trudem mogła dowieść się do pobliskiego kościoła św. Mikołaja. Początkowo w tym okresie przynoszono jej Ko-

munię św. nieregularnie. Jezuiti nie wyrobili sobie jeszcze o niej zdania, a być może niektórzy z nich wierzyli pogłoskom o rzekomej hysterii. Gdy o zwykłej godzinie nie przyniesiono jej Komunii św., to ogromnie tęskniła za Nią i tak bardzo nalegała na Julię Janczak, że ta mimo nieśmiałości i przykrości szła do jezuitów z prośbą o Eucharystię. Nie zawsze spełniano tę prośbę, wtedy Aniela wstawiała i „wlokła się jak żółw” (Jadwiga Jantos) do kościoła św. Mikołaja, gdzie proboszcz, ks. kan. Jan Tobiasiewicz, w uznaniu jej świątobliwości, zawsze jej udzielał Komunii św. nawet w południe.

Błogosławiona zwierzyła się Zofii Wawak, że z tęsknoty za Najświętszym Sakramentem bolało ją serce, kiedy już sama nie mogła zająć do kościoła. Nikt jej wtedy nie potrafił pocieszyć, nawet najlepsza przyjaciółka, jedynie ten kapłan, który jej przynosił Pana Jezusa w Komunii św. To był najlepszy przyjaciel, gdyż wtenczas, mając Pana Jezusa, miała wszystko...

Od 1920 roku Aniela miała już dosyć regularnie Komunię św., po jej przyjęciu często wpadała w pokrzepiający półgodzinny lub godzinny sen, a potem przez kilka godzin trwała w dziękczynieniu.

2. Zatopienie w Bogu. Wizje

Ta wzrastająca tęsknota za Jezusem-Hostią prowadziła błogosławioną do coraz większego rozkochania się w Bogu, niejako do zatopienia się w Nim. „Często bardzo przez kilka godzin dusza moja jest tak bardzo zatopiona w Bogu i w tak wielkim skupieniu, o jakim w zupełnej przytomności nigdy nie mam pojęcia” (Dz., 18.04.1919). Ta zażyłość z Jezusem Eucharystycznym ustawicznie się pogłębiała. Była to prawdziwa „miłość oblubieńcza”, jaką przeżywali wielcy mistycy. Wyrażała się ona w coraz czulszym obcowaniu i jakby dialogu między Jezusem a błogosławioną. Oddajmy jej głos: „Słowa Pana Jezusa: »Wierz, córko moja! Z wielkiej swojej miłości i dobroci tak cię oświecam i taką cię miłością zapalam«. I dalej zrozumiałam, że jest mi wolno Pana Jezusa nazywać moim najukochańszym tatusiem. I od tej chwili poczuwam się do tego, ażeby Mu, najukochańszemu Ojcu, żadnej przykrości nie sprawiać, niczym a niczym Go nie zasmucić” (Dz., 31.12.1920). Pół roku później zanotowała: „Ustawiczny tak wielki pociąg do miłości Pana Boga, że nie mogę się w żaden sposób oderwać i wyjść od Niego. Czuję jak gdyby miły i nadzwyczaj czuły głos taki: »Już Mnie to chcesz opuścić? Ja tak pragnę, abyś tu pozostała jak najdłużej u stóp Moich«” (Dz., czerwiec 1921).

zakończenie roku
100-lecia śmierci
bł. Anieli Salawy

Kraków, 9 września 2022

Program

Bazylika św. Franciszka w Krakowie

10.00 - Msza święta pod przewodnictwem
bp. Damiana Muskusa OFM

Kaplica Męki Pańskiej

11.15 - Złożenie wieńca przy grobie bł. Anieli Salawy przez
delegację narodową FZŚ

Aula bł. Jakuba

12.00 - Prezentacja książki o. Alberta Wojtczaka OFMConv
o życiu bł. Anieli Salawy

13.00 - Rozstrzygnięcie konkursu „Ciastko Anieli”

Kaplica Męki Pańskiej

15.00 - Koronka do Bożego Miłosierdzia
przy grobie Błogosławionej

Bazylika św. Franciszka w Krakowie

16.30 - Msza święta z prośbą o kanonizację bł. Anieli Salawy

Troszcząc się o objawienie światu wielkiej miłości Boga ukazanej
w życiu Anieli Salawy zapraszamy **9 września 2022** do Bazyliki
św. Franciszka w Krakowie na obchody zakończenia roku 100-lecia
śmierci błogosławionej.

Organizatorzy

*Pan Jezus pozwolił mi
całym uczuciem doświadczyć
miłości Swojego Bóstwa tak,
że niepodobna było znieść
tego nadmiaru miłości.*

Aniela Salawa,
Dziennik,
10 lutego 1920

Organizator
Klasztor św. Franciszka
w Krakowie

AKTUALNOŚCI

KALENDARZ LITURGICZNY BREWIARZA FZŚ

okres zwykły

- 4.09 – 23. niedziela zwykła – III tydzień
(9 września – bł. Anieli Salawy – Oficja o świętych, s. 470)
- 11.09 – 24. niedziela zwykła – IV tydzień
(17 września – święto Stygmatów św. Franciszka z Asyżu
– Oficja o świętych, s. 475)
- 18.09 – 25. niedziela zwykła – I tydzień
(23 września – św. o. Pio – Oficja o świętych, s. 485)
- 25.09 – 26. niedziela zwykła – II tydzień
- 2.10 – 27. niedziela zwykła – III tydzień
(4 października – uroczystość św. Franciszka z Asyżu
– Oficja o świętych, s. 491)
- 9.10 – 28. niedziela zwykła – IV tydzień
- 16.10 – 29. niedziela zwykła – I tydzień
- 23.10 – 30. niedziela zwykła – II tydzień
- 30.10 – 31. niedziela zwykła – III tydzień
(1 listopada – uroczystość Wszystkich Świętych
– niedziela I tygodnia)

- 6.11 – 32. niedziela zwykła – IV tydzień
- 13.11 – 33. niedziela zwykła – I tydzień
(17 listopada – święto św. Elżbiety Węgierskiej
– Oficja o świętych, s. 507)
- 20.11 – uroczystość Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata
– niedziela I tygodnia
- 21–26.11 (poniedziałek–sobota) – II tydzień

okres Adwentu

- 27.11 – 1. niedziela Adwentu – I tydzień
(29 listopada – święto Wszystkich Świętych Zakonu
Serafickiego – Oficja o świętych, s. 517)
- 4.12 – 2. niedziela Adwentu – II tydzień
(8 grudnia – uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP
– Główniej Patronki i Królowej Zakonu Serafickiego
– niedziela I tygodnia)
- 11.12 – 3. niedziela Adwentu – III tydzień
- 18.12 – 4. niedziela Adwentu – IV tydzień

**Uroczystości, święta oraz wspomnienia świętych i błogosławionych patronów
czcimy, odmawiając oficjum z niedzieli I tygodnia lub oficjum o świętym
(ss. 433–557 brewiarza FZŚ).**

20 LAT TAJEMNIC ŚWIATŁA

Różaniec – sznur koralików nawleczonych w określony sposób. Koraliki są różne: drewniane, metalowe, plastikowe, zrobione z owoców, z nasion itp. Czemu służy, tego nikomu nie trzeba tłumaczyć, szczególnie tercjarzowi, wielu bowiem przekonało się w swoim życiu, jaką siłę ma modlitwa różańcowa. Nie powinna ona być tylko bezmyślnym, mechanicznym

nym klepaniem „zdrowasiek” i „ojczenaszów”.

Modląc się na różańcu, przeżywamy tajemnice życia Maryi i Jezusa. Modlitwa różańcowa, jaką znamy w obecnej formie, kształtowała się przez wieki, ale nie istnieją konkretne sztywne ramy jej powstania. Wiemy natomiast, że ostateczny kształt Różańcowi nadał papież Jan Paweł II na początku XXI wieku. Do tego czasu modlitwa różańcowa, zatwierdzona przez władze kościelne, podzielona była na 3 części zawierające tajemnice radosne, bolesne i chwalebne. Brakowało w nich jednak wielu ważnych wydarzeń z życia Jezusa i dlatego Jan Paweł II postanowił poszerzyć Różaniec o tajemnice życia publicznego Jezusa, które miały miejsce między chrztem w Jordanie a Jego męką. Dokonał tego 20 lat temu – 16 października 2002 roku, dodając do tajemnic już istniejących takie, które nazwał tajemnicami światła. Ich rozważanie wyznaczono na czwartek. Tajemnice światła papież wprowadził, ogłaszając w 24. rocznicę swego pontyfikatu list apostolski *Rosarium Virginis Mariae*. Światłem jest sam Jezus Chrystus, który powiedział: „Ja jestem światłością świata. Kto idzie za Mną, nie będzie chodził w ciemności, lecz będzie miał światło życia”. Pamiętajmy o tych tajemnicach, by zawsze nosić to światło w sobie.

I ciekawostka: tajemnice światła znane były już wcześniej. Od 1957 roku były odmawiane prywatnie przez członków Stowarzyszenia Doktryny Chrześcijańskiej, które założył na Malcie św. ks. Jerzy Preka.

s. Aleksandra

Korzystałam z książki „Wszystko o Różańcu” Wacława Stefana Borka, wyd. św. Filipa Apostoła.

FRAGMENTY LISTU APOSTOLSKIEGO *ROSARIUM VIRGINIS MARIAE* ŚW. JANA PAWŁA II

„*Rosarium Virginis Mariae*, który pod tchnieniem Ducha Bożego rozwinął się stopniowo w drugim tysiącleciu, to modlitwa umiłowana przez licznych świętych, a Urząd Nauczycielski Kościoła często do niej zachęca. (...) Przez Różaniec lud chrześcijański niejako *wstępuje do szkoły Maryi*, dając się wprowadzić w kontemplację piękna oblicza Chrystusa i w doświadczanie głębi Jego miłości. (...) Oto bowiem na kanwie słów Pozdrowienia Anielskiego (*Ave Maria*) przesuwają się przed oczyma naszej duszy główne momenty z życia Jezusa Chrystusa. Układają się one w całość tajemnic radosnych, bolesnych i chwalebnych. (...) Równocześnie zaś w te same dziesiątki Różańca serce nasze może wprowadzić wszystkie sprawy, które składają się na życie człowieka, rodziny, narodu, Kościoła, ludzkości. Sprawy osobiste, sprawy naszych bliźnich, zwłaszcza tych, którzy nam są najbliżsi, tych, o których najbardziej się troszczymy. W ten sposób ta prosta modlitwa różańcowa pulsuje niejako życiem ludzkim (...) odczuwam potrzebę rozwinięcia refleksji o Różańcu (...) by zachęcić do kontemplowania oblicza Chrystusa w towarzystwie i w szkole Jego Naj-

29. PIELGRZYMKA FZŚ NA JASNĄ GÓRĘ

Maryjo, Królowo Polski... modliła się 22 lipca br. Apelem Jasnogórskim zgromadzona rzesza pielgrzymów, jak co wieczór punktualnie o godz. 21. Dla FZŚ był to wieczór wyjątkowy, rozpoczynał bowiem doroczne narodowe czuwanie przed obliczem Czarnej Madonny – Królowej Polski. Przybyłe delegacje i wspólnoty FZŚ z całego kraju, wraz ze swoimi przełożonymi i asystentami, już po raz 29. zgromadziły się, by wspólnie się modlić, dziękować i prosić.

W roku ubiegłym świętowaliśmy 800-lecie istnienia FZŚ, w tym – 100. rocznicę śmierci bł. Anieli Salawy. Tegoroczna pielgrzymka na Jasną Górę poświęcona była w całości jej osobie: „Ku świętości z bł. Anielą Salawą drogą FZŚ”. Ojciec Zdzisław Gogola OFMConv, asystent narodowy, rozważaniem o ży-

ciu naszej patronki podczas Apelu rozpoczął piątkowe czuwanie. Młodzież Franciszkańska i Rycerze św. Franciszka wraz z opiekunem o. Zbigniewem Kołodziejczykiem OFMCap pięknie ubogacili adorację śpiewem. Trwając w obecności Pana Jezusa w Najświętszym Sakramencie przełożona narodowa s. Emilia Nogaj dokonała aktu zawierzenia FZŚ bł. Anieli Salawie. O północy rozpoczęła się Msza św. koncelebrowana, której przewodniczył i homilię wygłosił ks. Marcin z Sieprawia. Adoracja trwała do wczesnych godzin rannych.

W sobotę o godz. 10 spotkaliśmy się na modlitwie różańcowej przy stacjach okalających jasnogórski plac. W tym czasie dołączały do nas grupy franciszkanów świeckich z całego kraju, przybyłe na dalsze uroczystości.

Punktem kulminacyjnym była Eucharystia sprawowana o godz. 11. Przeor paulinów powitał wszystkich pielgrzymów oraz zgromadzonych wokół ołtarza ojców, szczególnie prowincjała o. Grzegorza Bartosika OFMConv, który przewodniczył Eucharystii i wygłosił homilię, o. Tomasza Żaka OFMCap, o. Józefa Czurę OFM, o. Mieczysława Plagę, misjonarza z Brazylii, o. Arkadiusza Czaję OFM. Pod koniec Mszy św. s. Emilia Nogaj dokonała odnowienia Aktu Zawierzenia Matce Bożej FZŚ w Polsce.

Był także czas na odpoczynek, spotkania braterskie, zakup materiałów formacyjnych czy zwiedzanie, aby potem udać się na wały jasnogórskie i pójść Drogą Krzyżową, z pokorą i dziękczynieniem rozważać, co znaczy dzisiaj służyć Bogu i ludziom.

Na tym zakończyło się nasze pielgrzymowanie w tym konkretnym miejscu, by pójść dalej w pielgrzymce codziennego życia, zwyczajnych spraw, trudów i radości we franciszkańskim stylu.

s. Ewa

Minister prowincjalny Prowincji Wniebowzięcia NMP br. Witosław Sztyk OFM ustanowił nowych asystentów dla FZŚ:

- dla Regionu Katowickiego
br. Mirona Góreckiego OFM
(za br. Macieja Kucza OFM)
- dla Regionu Rybnickiego
br. Grzegorza Czepiela OFM
(za br. Doriana Plasa OFM)

25. ROCZNICA ŚWIĘCEŃ KAPŁAŃSKICH O. INNOCENTEGO KIELBASIEWICZA OFM

Z okazji 25-lecia kapłaństwa o. Innocentego Kielbasiewicza OFM, asystenta Regionu Bielsko-Żywieckiego, w uroczystość Matki Bożej Królowej Polski, 3 maja 2022 roku, członkowie Rady Regionu, bracia i siostry ze wspólnot miejscowych z licznie zebranymi parafianami i gośćmi w kościele pw. św. Jana Sarkandra w Górkach Wielkich uczestniczyli w uroczystej Mszy św. jubileuszowej. Rozpoczęła się ona procesją do ołtarza, a celebrowali ją jubilat o. Innocenty, o. Eligiusz Mazur OFM z Bohumina (Czechy), o. Gedeon Kuliński OFM z Górek Wielkich, ks. Józef Skurzok z Koniakowa oraz o. Symplicjusz Sobczyk OFM z Jabłonkowa (Czechy), który wygłosił homilię. Nawiązał w niej do obchodzonej w tym dniu uroczystości Matki Bożej Królowej Polski oraz przybliżył postać Ojca Jubilata.

Na początku Mszy św. o. Gedeon powiedział, że dziękujemy za ćwierćwiecze posługi kapłańskiej o. Innocentego, a od roku za posługę w tutejszej wspólnotie zakonnej, w parafii i okolicznych miejscach, w szczególności sposób wypełniając ją jako asystent FZS Regionu Bielsko-Żywieckiego. Następnie przywitał kapłanów oraz wszystkich przybyłych na tę uroczystość. Wśród obecnych były m.in. siostry elżbietanki z Jabłonkowa (Czechy), dziewice konsekrowane, za których formację odpowiedzialny był o. Innocenty. Obecni byli również rodzina oraz przyjaciele. Ojciec Gedeon zachęcił obecnych, aby włączyli się w ten dar modlitewny, wypraszając dla jubilata szczególne łaski na następne lata życia, posługi kapłańskiej, wspólnotowo-zakonnej, aby świadczył o Bogu z radością i dobrocią franciszkańską oraz czynił postępy na drodze do świętości, do której każdy z nas zdąża.

Następnie o. Innocenty podkreślił, że ta dziękczynna Eucharystia sprawowana jest również w intencji obecnych na tej uroczystości oraz za wszystkich, z którymi Pan Bóg pozwolił pracować i spotkać się na drodze życia kapłańskiego i zakonnego.

Po Komunii św. o. Symplicjusz odczytał list gratulacyjny wraz z życzeniami od papieża Franciszka. Wśród listów gratulacyjnych były także od księży biskupów bielskich Romana Pindla i Piotra Gregera oraz prowincjała o. Antonina Brząkalika OFM.

Przed zakończeniem uroczystej liturgii liczne delegacje składały serdeczne życzenia Ojcu Jubilatowi, dziękując za dar powołania i 25 lat pracy duszpasterskiej w Chrystusowym Kościele. Wśród delegacji życzenia złożyli s. Jadwiga Kafka, przełożona Regionu Bielsko-Żywieckiego FZS, oraz przedstawiciele wspólnot miejscowych FZS.

Następnie wzruszony ojciec jubilat skierował słowa podziękowania wszystkim przybyłym i udzielił uroczystego błogosławieństwa.

W 25. rocznicę święceń kapłańskich jeszcze raz życzymy Tobie, czcigodny Ojcze, bezmiernej radości z każdego dnia kapłańskiej posługi, Bożego błogosławieństwa, obfitości darów i owoców Ducha Świętego, a także nieustannej opieki Matki Bożej – Królowej Zakonu Serafickiego, którą tak bardzo ukochałeś. Otaczamy Cię naszą modlitwą, dziękując za Twoją obecność wśród nas, za każde dobro, które stało się Twoim udziałem, za czas, zaangażowanie, gorliwość, talenty, którymi służysz Regionowi Bielsko-Żywieckiemu, za już wykonaną tytaniczną pracę na rzecz wspólnot miejscowych. Z całego serca pragniemy, abyś pozostał z nami jak najdłużej.

s. Elżbieta Podhorodecka,
sekretarz Regionu Bielsko-Żywieckiego FZS

ZGROMADZIŁA NAS MARYJA

Franciszkanie świeccy podążają za swoją Patronką i Królową. 6 czerwca czciliśmy Ją w święto Matki Kościoła. Naszym wieczernikiem była bazylika panewnicka. To w tym miejscu co roku rozpoczynamy nasze pielgrzymowanie. Tutaj co roku odnawiamy nasze z Nią przymierze, zawierając Jej opiece i wstawiennictwu Franciszkański Zakon Świeckich.

Po modlitwie brewiarzowej, skupieni na Panu Jezusie w Najświętszym Sakramencie, trwaliśmy na adoracji, by jak najpiękniej przygotować się do uczestnictwa w Eucharystii. Licznie zgromadzone wspólnoty FZŚ wraz z pocztami sztandarowymi reprezentowały Region Katowicki, oddając hołd Matce Kościoła. Mszy św. przewodniczył nowy prowincjał Prowincji Wniebowzięcia NMP br. Witosław Sztyk OFM, wśród celebransów obecni byli asystenci regionalni bracia Maciej Kucz OFM, Roman Janusz OFMConv i Piotr Szaro OFM-Cap. Przełożona Regionu Katowickiego s. Ewa Ochman na ręce ministra prowincjalnego złożyła życzenia dla nowo wybranego zarządu prowincji w Panewnikach. Ubogaceni słowem i posileni Ciałem Pańskim wyruszyliśmy na dróżki różańcowe, rozważając tajemnice radosne Różańca, po których z radością zasiedliśmy do zastawionych miłością i darami serca stołów.

Każdy miał swój udział w tym wyjątkowym dniu. Modlitwa, przyjęta Komunia św., wspólnota braci i sióstr ze swoimi asystentami nie tylko umocniła nasze więzi, ale przede wszystkim utwierdziła nas w powołaniu. Zatem cokolwiek czynimy, na chwałę Bożą czynmy! (por. 1 Kor 10,31).

red.

SPOTKANIE MIĘDZYREGIONALNE FZŚ W TURZY ŚLĄSKIEJ

W piękną sobotę 14 maja franciszkanie świeccy z Regionu Rybnickiego i sąsiednich pielgrzymowali do Turzy Śląskiej. Nasze spotkanie u Matki Bożej Fatimskiej rozpoczęliśmy o godz. 10 liturgią godzin. Później była Eucharystia, którą sprawowali: o. Dorian Plas OFM i o. Dymitr Żeglin OFM. Homilię podczas Mszy św. wygłosił o. Dorian. Oprawę liturgiczną przygotowali franciszkanie świeccy z Regionu Rybnickiego. W homilii o. Dorian podkreślił, że znajdujemy się w sanktuarium Matki Bożej Fatimskiej i każdy z nas może powiedzieć, jak ważna jest dla niego Maryja, bo ona jest naszą Matką; powiedzmy Jej to dzisiaj.

Po homilii nastąpiło przyjęcie do nowicjatu siostry z miejscowej wspólnoty franciszkańskiej. Potem wystawienie Najświętszego Sakramentu i Litania do św. Franciszka oraz błogosławieństwo.

Była też przerwa na modlitwę osobistą oraz posiłek i zakup materiałów formacyjnych. O godz. 13 udaliśmy się na dróżki różańcowe, gdzie odmówiliśmy część chwalebny Różańca św. Razem z nami modlił się o. Dymitr. Prowadził śpiew pieśni maryjnych i komentarz przed każdą tajemnicą różańcową. Natomiast rozważania przygotowała s. Cecylia Chmielińska. Po modlitwie różańcowej odmówiliśmy Koronkę do Miłosierdzia Bożego. Poszczególne dziesiątki Różańca i Koronki prowadzili bracia i siostry z FZŚ. Obecny był również w swoich relikwiach św. Franciszek.

Na zakończenie spotkania o. Dymitr udzielił wszystkim pielgrzymom błogosławieństwa relikwiami św. Franciszka, a kto chciał, mógł otrzymać indywidualne błogosławieństwo. Chętni byli wszyscy bracia i siostry.

Dziękujemy Panu Bogu, Matce Bożej Fatimskiej i św. Franciszkowi za to

wspaniałe spotkanie, za piękną pogodę. Serdeczne słowa wdzięczności kierujemy do o. Doriana i o. Dymitra za duchowe przewodnictwo. Dziękujemy tutejszemu ks. proboszczowi

Wiesławowi Hudkowi za serdeczne przyjęcie nas i umożliwienie zorganizowania tego spotkania.

s. Helena Młyńczyk

REGION KATOWICKI U MB FATIMSKIEJ W TURZY ŚL.

Po dwuletniej przerwie franciszkanie świeccy z Regionu Katowickiego pielgrzymowali 14 maja do Sanktuarium Matki Bożej Fatimskiej w Turzy Śląskiej, by wraz z Regionami: Rybnickim i Bielsko-Żywieckim świętować braterskie spotkanie.

Wspólnie otoczyliśmy ołtarz Matki Bożej Fatimskiej i oddając Jej pokłon, wypraszaliśmy potrzebne łaski dla całego świata, dla Kościoła świętego, powierzając całą franciszkańską rodzinę nieustającej opiece Matki Bożej.

Przybyłych tercjarzy serdecznie powitali miejscowy proboszcz oraz przełożona Regionu Rybnickiego s. Cecylia Chmielińska. O godz. 10 odmówiliśmy liturgię godzin, następnie uczestniczyliśmy w Eucharystii, której przewodniczył o. Dymitr Żeglin OFM w koncelebrze z o. Dorianem Plasem OFM, asystentem Regionu Rybnickiego. W krótkiej homilii o. Dorian mówił o postawie przyjęcia Komunii św., że ważny jest stan ducha i serca, a nie sam sposób przyjęcia. Posługując się

przykładem z misji świętych, przypominał jak wielką pomocą dla całego świata i Kościoła jest Maryja, Boża Matka. Ona nikogo nie zawiedzie, Jej pomocy możemy wzywać we wszystkich doświadczeniach życiowych.

Podczas Mszy św. jedna siostra została przyjęta do FZŚ. Zaraz po Eucharystii miała miejsce adoracja Najświętszego Sakramentu.

Potem przerwa na posiłek i braterskie rozmowy. O godz. 13 na drózkach różańcowych odmówiliśmy część chwalebna Różańca świętego. Rozważania prowadził o. Dymitr, a towarzyszyły nam relikwie św. Franciszka. Na koniec pod krzyżem misyjnym odmówiliśmy Koronkę do Bożego Miłosierdzia, po czym nastąpiło błogosławieństwo relikwiami i poświęcenie dewocjonaliów.

Wdzięczni za piękną pogodę, umocnieni na duchu, wracaliśmy do naszych domów, by dzielić się dobrem i miłością z siostrami i braćmi.

s. Barbara Wodniok

REKOLEKCJE

Tegoroczne rekolekcje regionalne odbyły się w domu zakonnym ojców franciszkanów w Lublińcu, zamiast planowanych w Szkolnym Schronisku Młodzieżowym „Pawełek” w Pawełkach k. Kochcic niedaleko Lublińca (budynek przeznaczono dla matek ukraińskich z dziećmi, które opuściły kraj z powodu toczącej się tam wojny). Rozpoczęły się one w piątek 24 czerwca br., w uroczystość NSPJ, i trwały do niedzieli 26 czerwca. Jako że odbywały się w formie otwartej, wymagały codziennego przyjazdu. W kaplicy pw. św. Brata Alberta sprawowano Eucharystię, nabożeństwa i słuchano konferencji. Temat rekolekcji brzmiał „Eucharystia i św. Franciszek”. Nauki głosił ks. Adrian Pietrzyk, były rycerz św. Franciszka z byłej drużyny przy sanktuarium NMP w Lubecku, założonej przez śp. o. Sylwestra Hańnika OFM. Przybyłych na godz. 9 franciszkanów świeckich serdecznie powitał asystent regionalny o. Boguchwał Orczyk OFM.

Rekolekcje rozpoczęto śpiewem Godzinek ku czci bł. Anieli Salawy. Ten dzień przebiegał w obecności jej relikwii. Następnie nastąpiła adoracja Najświętszego Sakramentu, podczas której odmówiliśmy Litanię do NSPJ. Była też okazja do spowiedzi św. Rekolekcjonista przybył na Anioł Pański, a po nim wygłosił pierwszą konferencję, wprowadzającą nas w temat rekolekcji. Zadał pytania: jaki jest stan naszej wiary? Jak ją ożywić? Nie wystarczy powiedzieć, że należymy do FZŚ. Wiara to odpowiedź na miłość Pana Boga. Codzienna modlitwa, modlitwa Pismem Świętym, adoracja Najświętszego Sakramentu, gorliwość w poświęceniu czasu dla Pana Boga, Eucharystia pomogą nam pogłębić naszą wiarę. O godz. 13 uczestniczyliśmy w Mszy św., którą ks. Adrian i o. Boguchwał sprawowali w intencji naszych wspólnot z prośbą o nowe powołania i dar zdrowia dla chorych. W homilii ks.

REGIONU LUBLINIECKO-TARNOGÓRSKIEGO

Adrian odniósł się do czytanej Ewangelii (Łk 25,3-7) o Dobrym Pasterzu, przybliżył tajemnicę Serca Jezusowego, które pała miłością bez granic dla każdego człowieka, szczególnie zagubionego. Po Mszy św. rekolekcjonista w kolejnej konferencji omówił drogowskazy, jakie daje nam św. Franciszek odnośnie do Eucharystii w listach do duchownych, do kierujących zakonami, do wszystkich wiernych i w napomnieniach. Święty Franciszek podkreśla w nich uniżenie Jezusa Chrystusa, który w Eucharystii przychodzi przez ręce kapłana z łona Ojca. Oczy wiary widzi Jego obecność pod postacią chleba czy w każdym wypowiedzianym słowie na Mszy św. Uważa, że każdy grzech przeciw Eucharystii jest grzechem judaszowym. Koronka do Miłosierdzia Bożego o godz.15 zakończyła spotkanie.

W sobotę, we wspomnienie Niepokalanego Serca NMP, śpiewem Godzinek o Niepokalanym Poczęciu NMP o 9.00 rozpoczęto drugi dzień rekolekcji. Po nich w konferencji rekolekcjonista przybliżył czasy św. Franciszka i jak wówczas wierni przyjmowali Ciało Pańskie. Przez wielki szacunek przyjmowano Je bardzo rzadko. Święty Franciszek z miłości do Boga i Eucharystii upominał kapłanów, by dbali o bieliznę ołtarzową, naczynia liturgiczne. Następnie o 10.00 sprawowana była Msza św. przez o. Boguchwałę i ks. Adriana. W homilii ks. Adrian podkreślił kult Matki Bożej jako drogi do świętości. Po odmówieniu modlitwy Anioł Pański kolejna konferencja. Rekolekcjonista przypomniał Wieczernik, gdzie podczas wieczerzy paschalnej Pan Jezus ustanowił sakrament Eucharystii. Omówił gesty, które wykonuje kapłan podczas Mszy św. i co one symbolizują. Podał przykłady świętych (św. Matkę Teresę z Kalkuty, św. Stanisława Kostkę, bł. Carla Acutisa), którzy szczególnie ukochali Eucharystię. W ramach nabożeństwa maryjnego odmówiliśmy Koronkę franciszkańską ku czci siedmiu radości NMP. Koronka do Miłosierdzia Bożego o 15.00 zakończyła sobotnie spotkanie,

które przebiegało w obecności relikwii św. Brata Alberta – patrona kaplicy.

W niedzielę o 8.00 śpiewem Godzinek ku czci św. Franciszka rozpoczęto trzeci dzień rekolekcji. Po nich Msza św. sprawowana i tym razem przez o. Boguchwałę i ks. Adriana. W kazaniu ks. Adrian odniósł się do czytanej Ewangelii Łk 9,51-62, która mówi, że trzeba porzucić wszystko, aby iść za Jezusem, zaufać Opatrzności Bożej. Jeśli Bóg jest na pierwszym miejscu, to wszystko inne jest na właściwym. Po Mszy św. nastąpiło oficjalne zakończenie rekolekcji. Przełożony regionalny br. Andrzej Piskorski dziękował ks. Adrianowi za trud głoszenia konferencji, o. Boguchwałowi za opiekę duchową i troskę o miejsce spotkań, obu za odprawione Msze św. i modlitwy. Serdeczne słowa wdzięczności skierował do s. Urszuli „Nutki” z Glinicy, która śpiewem i grą na gitarze ubogacała nasze spotkania, s. Teresie z Sadowa za przygotowywanie stołu braterstwa i s. Gertrudzie z Kochanowic za ofiarną służbę dla regionu. Niezastąpionej s. Urszuli „Nutce” podziękowała także s. Krystyna z Lublińca słowami wiersza swego autorstwa, w którym podkreśliła jej cechy i wartości. Panu Bogu i wszystkim, którzy się angażują, którzy przygotowali te rekolekcje, za przewodnim głosem s. Teresy ze Strze-

binia zaśpiewano pieśń „Nie umiem dziękować Ci, Panie...”. Po przerwie ostatnia konferencja... Adam Chmielowski wstąpił do III Zakonu św. Franciszka na Podolu. Po latach powie, że były to najszczęśliwsze lata jego życia. Aniela Salawa została tercjarką w wieku 31 lat. Obydwoje spotkali w życiu Pana Boga. Gdy Go spotkali, zadbali o relacje z Nim. Miłość do Boga zaowocowała miłością bliźniego. Adam Chmielowski założył zakon i jako Brat Albert pełnił posługę wśród biedoty krakowskiej. Aniela Salawa, tercjarka, przez całe swoje życie okazywała drugiemu człowiekowi dobro i miłość.

Rekolekcjonista na zakończenie zadał pytanie: czy jesteś prawdziwie szczęśliwym tercjarzem, tercjarką? Jesteśmy powołani do dobra. Na tej drodze mamy nauczycieli: Pana Jezusa i św. Franciszka. Po modlitwie Anioł Pański ostatni raz na rekolekcjach adorowaliśmy Pana Jezusa w Najświętszym Sakramencie. Błogosławieństwo sakramentalne, także relikwiami św. Franciszka, które tego dnia nam towarzyszyły, zakończyło ten święty czas. Niech przeżyte rekolekcje pomogą nam zbudować dobre relacje z Panem Bogiem i drugim człowiekiem.

s. Jadwiga Bort, sekretarz

KAPITUŁY I WIZYTACJE WSPÓLNOT FZŚ...

...W TARNOWSKICH GÓRACH- -OPATOWICACH

W sobotę 30 kwietnia br. we wspólnocie FZŚ przy parafii Matki Sprawiedliwości i Miłości Społecznej odbyły się kapituła i wizytacja. Dzień ten rozpoczęliśmy od Eucharystii o godz. 8, którą sprawowali ks. Mateusz Batóg i o. Boguchwał Orczyk OFM, asystent regionalny.

Po Mszy św. przeszliśmy do salki razem z zaproszonymi gośćmi: z Regionu Lubliniecko-Tarnogórskiego o. Boguchwałem, br. Andrzejem Piskorskim, przełożonym regionu, i s. Jadwigą Bort, sekretarzem; z naszej parafii: ks. Michałem Piłśniakiem, opiekunem wspólnoty, i ks. Mateuszem Batogiem. Siostra Adela Hewig, przełożona wspólnoty, przywitała wszystkich przybyłych gości i tercjarzy, a ks. Michał przeczytał czytanie z Dziejów Apostolskich o wyborze pierwszych diakonów. Kapitułę przewodniczył br. Andrzej, uczestniczyła też s. Jadwiga. Obrady rozpoczęliśmy modlitwą i hymnem do Ducha Świętego. Następnie siostra sekretarz odczytała sprawozdanie z trzyletniej działalności wspólnoty, a skarbnik sprawozdanie finansowe z tegoż okresu.

Nowa rada została wybrana w następującym składzie: przełożona – s. Adela Hewig, zastępca – s. Lidia Siedlecka, pozostali członkowie rady to: s. Bożena Cofała, br. Marian Jurczyk i br. Roman Jagoda. Po zatwierdzeniu wyborów nowa rada złożyła przyrzeczenie służenia wspólnocie i realizowania tego sposobu życia według Ewangelii na wzór św. Franciszka. Ojciec Boguchwał złożył gratulacje nowo wybra-

nej radzie, a br. Andrzej podziękował wszystkim obecnym za uczestnictwo.

Po zakończonych wyborach rozpoczęła się wizytacja bratersko-pasterska naszej wspólnoty, w wyniku której wizytujący stwierdzili, że wspólnota posiada Ducha Świętego, Ducha radości i wiary.

Bardzo dziękujemy Panu Bogu, św. Franciszkowi, przybyłym gościom oraz wszystkim członkom wspólnoty za ten błogosławiony czas.

s. Bożena, sekretarz

...W PIASKU

25 maja br. we wspólnocie FZŚ przy parafii NSPJ przeżywaliliśmy spotkanie braterskie wraz z kapitułą, które swoją obecnością zaszczytili przełożona Regionu Katowickiego s. Ewa Ochman i asystent o. Roman Janusz OFMConv oraz proboszcz parafii ks. Grzegorz Stephan. Spotkanie odbyło się w serdecznej atmosferze, podczas którego z uwagą słuchaliśmy wszystkich rad i pouczeń przełożonych. Po

odśpiewaniu hymnu do Ducha Świętego i modlitw odnowienia chrztu św. s. Halina rozpoczęła postulat.

Potem przystąpiono do kapituły. Siostra przełożona oraz siostra skarbnik przedstawiły sprawozdania oraz kronikę naszej wspólnoty. Po wspólnych rozmowach uzgodniono, że na następną kadencję siostra przełożona przejmie obowiązki skarbnika, a skarbnik przełożonej, lecz wspólnie będziemy się wspierać we wszystkich naszych decyzjach.

Następnie udaliśmy się na Mszę św., sprawowaną przez o. Romana i księdza proboszcza, podczas której s. Ewa złożyła profesję czasową na rok. Ojciec Roman wygłosił także homilię, przybliżając nam życie św. Franciszka jako wzór do naśladowania. Po homilii s. Ewa złożyła przyrzeczenie życia Regułą FZŚ. To całościowe wydarzenie napełniło nas wielką wiarą, nadzieją i miłością oraz szczęściem odrodzenia się wspólnoty.

wspólnota FZŚ z Piasku

...W PARAFII TRÓJCY PRZENAJŚWIĘTSZEJ W CHEŁMIE ŚLĄSKIM

4 czerwca br. w salce przy probostwie odbyła się wizytacja wspólnoty miejscowej FZŚ połączona z kapitułą wyborczą. Uroczystości przewodniczyli przedstawiciel Rady Regionu Katowickiego s. Dorota Skolik i asystent regionalny o. Maciej Kucz OFM.

Po przywitaniu wszystkich obecnych przez o. Macieja oraz przełożonego wspólnoty br. Konrada Klośego rozpoczęła się pierwsza część spotkania, tj. wizytacja. Najpierw poprosiliśmy w modlitwie Ducha Świętego, aby udzielił nam swych darów na czas wizytacji oraz kapituły wybor-

czej. Następnie przełożony wspólnoty wygłosił protokół sprawozdawczy. Kolejne sprawozdanie – finansowe – przedstawiła skarbnik s. Monika Dłubis. Dokonano przeglądu dokumentacji oraz omówiono kilka rozwiązań organizacyjnych dotyczących spotkań oraz funkcjonowania wspólnoty miejscowej.

Po uroczystej agapie odbyła się druga część spotkania, tj. kapituła wyborcza. Po modlitwie wstępnej prowadzonej przez o. Macieja przystąpiono do głosowania. Na przełożonego wspólnoty wybrano s. Monikę Dłubis. Zastępcą została s. Urszula

Przybylska, sekretarzem – s. Agnieszka Ponikowska, zaś skarbnikiem – s. Maria Przybylska-Kępińska. Mistrzem formacji po raz drugi została wybrana s. Anna Wanot. Komisja wyborcza wraz z całą wspólnotą złożyła serdeczne gratulacje nowej radzie. Z kolei nowa rada przekazała podziękowania za obdarzenie jej zaufaniem. Ojciec Maciej zakończył spotkanie modlitwą oraz udzieleniem wszystkim błogosławieństwa.

Z serca dziękujemy o. Maciejowi i s. Dorocie Skolik za przeprowadzoną wizytację oraz kapitułę wyborczą, za słowa wsparcia, za udzielone rady i otoczenie nas opieką modlitewną.

s. Monika Dłubis

...PRZY BAZYLICE ŚW. ANTONIEGO W RYBNIKU

27 maja br. we wspólnocie FZŚ odbyła się XI Kapituła Wyborcza Rady Wspólnoty oraz wizytacja bratersko-pasterska. Hasłem przewodnim kapituły były słowa z Psalmu 100 „Albowiem Pan jest dobry, Jego łaska trwa na wieki”.

Spotkanie rozpoczęło się Mszą św. o godz. 8.00 w bazylisce. Po niej udaliśmy się do salki odświętnej przygotowanej na to ważne w życiu wspólnoty wydarzenie. Uczestniczyli w nim profesii wspólnoty, asystent Regionu Rybnickiego o. Dorian Plas OFM, zastępca przełożonej Regionu Rybnickiego br. Zygmunt Wolny oraz ks. Andrzej Króliczek (były opiekun wspólnoty z ramienia naszej parafii). Skrutatorami byli: pani Renata Complik i pan Michał Popek. Kapitułę poprowadził br. Zygmunt Wolny. Wybory dokonane zostały w głosowaniu jawnym. W skład nowej rady wchodzi: przełożony – br. Stanisław Kafel, zastępca przełożonego – s. Elżbieta Winnicka, sekretarz – s. Teresa Brych, skarbnik – s. Renata Kudzia, mistrz formacji – s. Elżbieta Winnicka. Po zakończonych wyborach o. Dorian i br.

Nowa rada – od lewej: s. Teresa Brych, br. Stanisław Kafel, s. Elżbieta Winnicka, s. Renata Kudzia

Zygmunt złożyli nowej radzie życzenia, by Bóg obficie błogosławił wspólnotę, pomagał trwać w wierności franciszkańskiemu powołaniu, aby ta przynależność dawała jej radość i rozwój franciszkańskiego charyzmatu. Po zrobieniu pamiątkowego zdjęcia obecni raczyli się przygotowanym poczęstunkiem.

Następnie br. Zygmunt z o. Dorianem dokonali przeglądu dokumen-

tacji wspólnoty, po czym przełożony br. Stanisław Kafel (III kadencja) zdał sprawozdanie z działalności wspólnoty z ostatnich trzech lat. Na zakończenie spotkania ks. Andrzej i o. Dorian udzieliли wspólnotę błogosławieństwa. Całe spotkanie przebiegło w bardzo serdecznej atmosferze.

s. Teresa Brych, sekretarz

UWIELBIENIE NAJŚWIĘTSZEGO SERCA PANA JEZUSA I NIEPOKALANEGO SERCA MARYI W PARAFII PW. ŚW. MARII MAGDALENY W LUBOMI

Po dwuletniej przerwie spowodowanej pandemią koronawirusa kontynuujemy nasze spotkania uwielbienia Serc Pana Jezusa i Jego Matki Maryi. 11 czerwca br. zgromadziliśmy się przy ołtarzu już po raz 21. We FZŚ na różny sposób okazujemy cześć św. Franciszkowi; przez różnego rodzaju modlitwy, czytanie i rozważanie jego listów, nie mówiąc już o historii życia. W ten sposób dochodzimy do wierności nauce Chrystusa zawartej w Ewangelii i jakby naturalna staje się nasza miłość okazywana Matce Bożej. To przez Nią Jezus przyszedł na świat i On pragnie, byśmy również przez Maryję przychodzili do Niego, a takim przewodnikiem jest nasz Seraficki Ojciec.

Nasze spotkanie rozpoczęliśmy od jutrzni, po której około godz. 9.15 o. Dorian Plas OFM, asystent Regionu Rybnickiego, wystawił Najświętszy Sakrament. Tercjarze wspólnoty

miejscowej prowadzili nabożeństwo różańcowe w intencji pokoju na całym świecie. Integralną częścią tego nabożeństwa było odmówienie Litanii do św. Franciszka oraz osobiste zawierzenie Matce Bożej Niepokalanej wszystkich braci i siostr FZŚ według św. Ludwika Marii Grigniona de Montforta odczytane przez o. Doriana. W tym roku nie było jeszcze uczczenia relikwii św. Franciszka przez ucałowanie, ale był on obecny na ołtarzu, a później podczas agapy w domu parafialnym.

Po przywitaniu przybyłych delegacji przez gospodarza spotkania ks. proboszcza Jacka Starostę rozpoczęło się uroczyste sprawowanie Mszy św., której przewodniczył o. Dorian. Sprawował ją w intencji wszystkich tercjarzy FZŚ Regionu Rybnickiego. Ksiądz senior Kazimierz Fyrla w drugiej intencji powierzał Miłosierdziu Bożemu chorych – s. Zofię Golli i br.

Zygmunta Kłobucha – prosząc o ulgę w cierpieniu oraz o powrót do zdrowia. Franciszkanin z Czech o. Eligiusz modlił się za zmarłych tercjarzy FZŚ z Lubomi.

Po przejściu do domu parafialnego zostaliśmy poczęstowani gorącym posiłkiem i ciastem. Ojciec Dorian zabrał głos w konferencji „Wyjście do ludzi”, w której mówił o tym, aby jako franciszkanie starać się o to, by nie zamykać się we własnym kręgu, ale odważnie, tam, gdzie każdy jest: w domu rodzinnym, wśród przyjaciół, w sąsiedztwie, w pracy, a także przy różnych okazjach, np. w podróży, dawać świadectwo nie tyle, że jest się człowiekiem wierzącym, ale mając w sercu Boży pokój, mówić o św. Franciszku, a przez czynienie dobra spełniać uczynki miłosierdzia co do ciała i duszy, swoją postawą pociągając innych do Boga. Następnie br. Izydor wygłosił konferencję na podstawie napomnień św. Franciszka pt. „O naśladowaniu Pana Jezusa”.

Dziękuję wspólnocie za trud przygotowania tej jakże pięknej uroczystości, za każdą ofiarę oraz poświęcony czas. Dziękuję ks. proboszczowi Jackowi za opiekę nad nami, przybyłym kapłanom, przełożonej Regionu Rybnickiego oraz członkom Rady Regionu.

br. Henryk Golli

PIELGRZYMKA WSPÓLNOTY FZŚ PRZY PARAFII ŚW. JÓZEFA W RUDZIE ŚLĄSKIEJ

Już na początku maja planowaliśmy czerwcowe spotkanie wspólnoty na wyjeździe. Wybór padł na sanktuarium o. Pio na Przeprośnej Górze. Mimo że wybór i termin wszyscy zaakceptowali, ostatecznie udział w spotkaniu wzięły tylko 4 osoby. W sobotę o 10.40 nasza mała grupka pod kierownictwem ks. Krzysztofa dotarła do o. Pio. Przywitał nas „urzędujący” na Przeprośnej Górze kleryk ze wspólnoty Apostołów Chrystusa Ukrzyżowanego. Po wysłuchaniu krótkiej relacji o o. Pio i powstaniu sanktuarium weszliśmy do kościoła. Zwiedziliśmy dolny kościół, w którym znajdują się relikwie świętego, a potem przez zakrystię weszliśmy do górnego kościoła. Tam uczestni-

czyliśmy w Eucharystii, polecając naszą wspólnotę i intencje, jakie tam ze sobą przynieśliśmy. Po Mszy św. udaliśmy się do domu pielgrzyma, gdzie przy poczęstunku rozmawialiśmy z br. Januszem oraz o. Ludwikiem, tamtejszym „szefem”, na wiele tematów. Potem był jeszcze przepyszny obiad. Umocnieni duchowym i cieleśnym pokarmem udaliśmy się na pięknie urządzone dróżki różańcowe, żeby odmówić w otoczeniu przyrody tajemnice radosne Różańca. Chociaż

pogoda zachęcała do pozostania w tym przepięknym miejscu, musieliśmy, niestety, wracać. W drodze powrotnej odwiedziliśmy jeszcze Matuchną Częstochowską na Jasnej Górze. Mieliśmy za co dziękować. Ta wyprawa uświadomiła nam, jak wiele pięknych miejsc jest w niewielkiej odległości od naszego miejsca zamieszkania. Jeśli Bóg pozwoli, postaramy się przynajmniej część z nich poznać.

s. Ola

MOŻLIWOŚCI WPŁAT OGÓLNE NA CEL MISYJNY:

na konto:

Prowincjalny Sekretarz ds. Ewangelizacji Misyjnej
PKO BP o/K-ce nr 31 1020 2313 0000 3102 0175 1783

lub przekazem pocztowym na adres:

Prowincjalny Sekretarz ds. Ewangelizacji Misyjnej
o. Dymitr Żeglin OFM, ul. Panewnicka 76, 40-760 Katowice

z przeznaczeniem na szkołę w parafii Rafai:

Prowincjalny Sekretarz ds. Ewangelizacji Misyjnej
PKO BP o/K-ce nr 37 1020 2313 0000 3102 0023 8766

MARYJA NIEPOKALANA PATRONKĄ REGIONU RYBNICKIEGO

MATKA BOŻA NIEPOKALANIE POCZĘTA
PATRONKA
FRANCISZKAŃSKIEGO ZAKONU ŚWIECKICH
REGIONU RYBNICKIEGO

Niepokalana, Wszechpośredniczko łask, nieba i ziemi
Królowo, ucieczko grzesników
i Matko nasza Najmiłociwsza,
ja, s. Cecylia Chmielińska, przełożona FZŚ Regionu Rybnickiego,
oraz Rada Regionu
z asystentem regionalnym o. Dorianem Plasem OFM
i wszystkie wspólnoty miejscowe,
klękamy przed Bogiem i Tobą, Maryjo,
w obecności aniołów i świętych,
i obieramy
Ciebie, Maryjo, za Patronkę naszego Regionu FZŚ.

Amen

Rybnik 11 grudnia 2021 roku

Franciszkańska wspólnota przy parafii św. Antoniego w Rybniku była gospodarzem Regionalnego Dnia Adwentowego FZŚ w obronie życia poczętego i rodzin.

Pierwszym punktem spotkania była jutrznia. Serdeczne powitanie popłynęło z ust ks. proboszcza Marka Bernackiego, który życzył zgromadzonym siostrom i braciom owocnego dnia skupienia. Koncelebrowaną Eucharystię sprawowali: o. Dorian Plas OFM, asystent regionalny, oraz opiekun miejscowej wspólnoty franciszkańskiej ks. Paweł Zieliński. Po liturgii słowa kazanie wygłosił o. Dorian Plas, który skupił się na wartości słuchania drugiego człowieka pomimo różnych argumentów i odmiennych poglądów. Powiedział, że „Gdyby ludzie osiem wieków temu nie słuchali św. Franciszka, to nas tutaj by nie było. Musimy być też krytyczni wobec siebie, żeby móc naprawiać błędy i iść dalej, niosąc pokój i dobro”. Po kazaniu nastąpił obrzęd przyjęcia do nowicjatu w FZŚ małżeństwa z naszej wspólnoty Ewy i Piotra Pustólków, którzy świadomie i dobrowolnie zobowiązali się do służenia Panu Bogu, naśladowując św. Franciszka. Siostra przełożona Cecylia Chmielińska oraz o. Dorian wyrazili radość z tego faktu i potwierdzili, że Kościół i rodzina franciszkańska przyjmuje postanowienie wytrwania w prowadzeniu życia ewangelicznego.

Pod koniec Eucharystii nastąpiło uroczyste odczytanie aktu, w którym MATKĘ BOŻĄ NIEPOKALANIE POCZĘTĄ obraliśmy i ustanowiliśmy patronką Regionu Rybnickiego FZŚ. Dokonała tego w imieniu sióstr i braci s. Cecylia Chmielińska, przełożona Regionu, w asyście o. Doriana

Plasa, asystenta regionalnego, oraz br. Stanisława Kafla, przełożonego wspólnoty miejscowej przy bazylice w Rybniku.

Po Mszy św. adorowaliśmy Najświętszy Sakrament, odmawiając Różaniec (część radosną) i Litanię do św. Franciszka. Zwieńczeniem adoracji było błogosławieństwo Najświętszym Sakramentem. Z bazyliki udaliśmy się do salki parafialnej na agapę, w której uczestniczyli m.in.: o. Dorian, ks. Paweł, s. Cecylia oraz członkowie rady regionu. Pomimo panującej pandemii z wielką radością spotkaliśmy się przy rozgrzewającej kawie i słodkościach. Podczas agapy br. Izidor Chmieliński, radny ds. formacji, przeczytał fragment sprawozdania z konferencji, która w związku z rokiem jubileuszowym FZŚ odbyła się 12 i 13 listopada 2021 roku w Gnieźnie.

Po zakończonym spotkaniu rozszliśmy się w radosnych nastrojach, dziękując Bogu za kolejne spotkanie, i głęboką wiarą, że otrzymaliśmy wyproszone łaski za wstawiennictwem patrona rybnickiej bazyliki św. Antoniego Padewskiego oraz św. Franciszka z Asyżu.

s. Elżbieta Winnicka

Strażniczko dziewic przeczysta,
Bogarodzico nietknięta,
Wesele niebios i bramo
Naszej nadziei otwarta;

Gołąbko lśniącą pięknością,
Lilio wyrosła wśród cierni,
Rozkwitła różdżko lecząca
Swoim korzeniem zranionych;

Przewodnia gwiazdo rozbitków,
Wieżo przez zło nie zdobyta,
Zachowaj nas od zasadzki,
Prowadź swym światłem do celu.

Rozprasza błędy ciemności,
Broń przed zdradliwą mielizną,
Zbłąkanym w burz nawałnicy
Drogę ukazuj bezpieczną.

Ty jedna łaską jaśniejesz,
Wolna od grzechu praojca;
Przebiegłe węża zamiary
Zetrzyj swoimi stopami.

Niech będzie Bóg uwielbiony,
Bóg, który jeden jest w Trójcy,
Bo Ciebie, Pani, obdarzył
Łaską szczególnej świętości. Amen.

PIELGRZYMKA REGIONU RYBNICKIEGO DO SANKTUARIUM BŁ. ANIELI SALAWY W SIEPRAWIU

W sobotę 25 czerwca br. udaliśmy się autokarem na pielgrzymkę do Sieprawia, gdzie urodziła się i wzrastała bł. Aniela Salawa, patronka FZŚ w Polsce. Tą pielgrzymką wpisujemy się w obchody 100. rocznicy jej śmierci. Naszym duchowym przewodnikiem był o. Dorian Plas OFM. Błogosławiona Aniela wyprosiła nam cudowną pogodę na czas pielgrzymowania.

Po przybyciu na miejsce o godz. 11 w sanktuarium bł. Anieli odprawiona została Eucharystia. W homilii o. Dorian powiedział: „Jezus wskazywał nieustannie, że przyszedł do człowieka, bo człowiek jest ważny. Jeżeli człowiek zachwyci się bogactwami, to nie będzie się kierował słowami Jezusa. Miłość prawdziwa szanuje każdego człowieka. Możemy się nie zgadzać, ale mamy się miłować. Trzeba się wiele natrudzić, aby dać drugiemu miłość, którą daje Jezus. Wzorem jest bł. Aniela Salawa. W jej sercu było dużo radości, bo zaufała Bogu. Kiedy są trudne chwile w życiu, prosimy bł. Anielę o pomoc. Po to Kościół daje nam świętych, aby orędownali za nami. Dzisiaj jesteśmy w sanktuarium bł. Anieli i za jej wstawiennictwem powierzmy wszystko Bogu. Za wstawiennictwem świętych możemy być bliżej Boga”.

Po Mszy św. tutejszy pan kościelny i jednocześnie katecheta przybliżył nam historię tego miejsca oraz sylwetkę bł. Anieli. Mówił o łaskach, jakich doznali ludzie za jej wstawiennictwem. Dał również własne świadectwo. Byliśmy także w starym kościele, gdzie Aniela została ochrzczona, a potem uczęszczała na Msze św. i modliła się do 16. roku życia. Dalsze lata swego życia spędziła w Krakowie, służąc Bogu i ludziom. Po zwiedzaniu był czas na posiłek i podziwianie tego urokliwego miejsca.

Z Sieprawia udaliśmy się do Kalwarii Zebrzydowskiej. W sanktuarium kalwaryjskim byliśmy przed godz. 15.00 i zdążyliśmy na Koronkę do Miłosierdzia Bożego. Byliśmy szczęśliwi, że mogliśmy się wspólnie modlić. Po godzinnym odpoczynku ruszyliśmy w drogę powrotną.

Serdecznie dziękujemy o. Dorianowi i br. Zygmuntovi za zorganizowanie tej pielgrzymki. Wszyscy jesteśmy bardzo szczęśliwi i zadowoleni, że mogliśmy być w miejscach tak bliskich franciszkanom świeckim.

s. Helena Młyńczyk

Siostrze **Amalii Goły**
z okazji 80. rocznicy urodzin
serdeczne życzenia zdrowia,
Bożego błogosławieństwa,
opieki MB Różańcowej i św. Franciszka,
wytrwałości i sił na dalsze lata życia

składa wspólnota FZŚ
przy parafii MB Różańcowej w Moszczenicy Śl.

NIEDZIELA POWOŁANIOWA W IMIELINIE

Tegoroczna niedziela powołaniowa we wspólnocie franciszkanów świeckich przy parafii MB Szkaplerznej odbyła się 8 maja. Spotkanie rozpoczęliśmy Mszą św. o 6.30, podczas której modliliśmy się o liczne i święte powołania do FZŚ i Boże błogosławieństwo dla jubilatów: s. Gertrudy Noras (50 lat w FZŚ), s. Agnieszki Góreckiej (45 lat), s. Marii Danek (40 lat), s. Barbary Stolorz (25 lat) i s. Danuty Matiunko (5 lat).

Eucharystię sprawował br. Piotr Szaro OFM Cap, który wygłosił też kazanie. Na koniec Mszy św. swoje świadectwo wygłosił przełożony wspólnoty miejscowej br. Krzysztof Stolorz.

Nasze spotkanie przy stole i grillu na farskich ogrodach rozpoczęliśmy o 15.30 nabożeństwem do Matki Bożej, podczas którego modliliśmy się o nowe powołania do FZŚ, a po nim w Oratorium wspomnianym jubilatowi zostały wręczone dyplomy wraz z upominkami.

Następnie o godz. 17 wraz z rodzinami i przyjaciółmi oraz parafianami, którzy pragną pogłębić swoją duchowość w tej wspólnocie lub duchowo sympatyzują z nią, udaliśmy się na farskie ogrody. Towarzyszyli nam również s. Julia Niemiec wraz z mężem, br. Piotr, a także ks. proboszcz

Eugeniusz Mura i opiekun wspólnoty ks. Mariusz Staś.

Bogu niech będą dzięki za wspólnie spędzony i duchowo owocny czas.

OSTATNIE POŻEGNANIE S. ANASTAZJI SIKORY – PIERWSZEJ PRZEŁOŻONEJ REGIONU BIELSKO-ŻYWIECKIEGO

W skupieniu i zadumie, z żalem w sercach rodzina, bliscy, znajomi i franciszkanie świeccy wspólnoty miejscowej FZŚ oraz całego Regionu Bielsko-Żywieckiego z przełożoną s. Jadwigą Kafką na czele zgromadzili się 20 maja 2022 roku na Mszy św. żałobnej w kościele pw. Opatrzności Bożej w Bielsku-Białej, aby pożegnać s. Anastazję Sikorę, która tak niespodziewanie szybko od nas odeszła. Mszy św. żałobnej przewodniczył asystent regionalny o. Innocenty Kiebasiewicz OFM. Liturgię pogrzebową celebrowali również ks. kan. Krzysztof Strzelczyk, opiekun róż różańcowych,

oraz ks. Piotr Niemczyk, były wieloletni i oddany opiekun wspólnoty miejscowej, który wygłosił homilię. Zaznaczył, że słowa „Pokój i Dobro”, którymi pozdrawiają się franciszkanie, pięknie oddają życie s. Anastazji, bowiem było ono przepelnione pokojem i dobrem. Zawsze była osobą ciepłą i otwartą. Żeby zamieszkały w nas pokój i dobro, musi w nas zamieszkać miłość Chrystusa. Życie s. Anastazji było wypełnione tą miłością. Żyła w duchu oddania się Chrystusowi. Nie myślała o sobie, ale o tych, których nosiła w sercu i za których ofiarowała swoje cierpienie. Dziś dziękujemy Bogu za dar 75 lat

życia Anastazji i za to dobro, którego dzięki niej mogliśmy doświadczyć. Jest to czas, by prosić Boga, by jej życie wydało owoce. Jezus mówi: „Nie wyście mnie wybraliście, ale ja Was wybrałem, abyście szli i owoc przynosili”. Owoc często przychodzi po czasie, często po wielu latach, czasem nawet po śmierci. Wiara i nadzieja przemijają, ale miłość trwa na wieki. Święty Paweł pisze, że miłość jest największa z tych trzech cnót. I módlmy się, byśmy wydali owoce przemiany ze spotkania z Miłością, którą jest Chrystus. W czasie Mszy św. dziękowaliśmy miłosiernemu Bogu za dar życia pośród nas naszej drogiej s. Anastazji. Odszedł od nas człowiek wielkiej uczciwości i wrażliwości serca, kochający z poświęceniem dzieci, rodzinę, bliźniego, a nade wszystko Boga i Matkę Najświętszą, przyjmując styl życia św. Franciszka z Asyżu, którego centrum życia była Eucharystia. Siostra Anastazja prawie codziennie uczestniczyła we Mszy św., by spotkać się ze swoim Zbawcą na Eucharystii – na dziękczynieniu, aby zjednoczyć się z Nim w Komunii św., z której czerpała radość życia oraz siłę do trwania przy krzyżu Pana wzorem św. Franciszka, którego była wierną naśladowczynią.

Siostra Anastazja wstąpiła do Franciszkańskiego Zakonu Świeckich, by służyć Panu życiem w swoim świeckim stanie, składając profesję wieczystą 21 października 1984 roku. Od tamtej pory jej życie oparte było na Regule i przykładzie życia św. Franciszka.

Nasze uczestnictwo w pogrzebie było nie tylko zwyczajowym oddaniem ostatniej posługi zmarłej s. Anastazji, lecz wyrazem miłości braterskiej i szacunku dla całej jej drogi życiowej i dokonania, a miała ich ona niemało. Przez

wiele lat była przełożoną wspólnoty miejscowej FZŚ przy parafii Najświętszego Serca Pana Jezusa w Bielsku-Białej, a następnie przy parafii Opatrzności Bożej w Bielsku-Białej. Gdy 24 października 2009 roku powstał nowy Region Bielsko-Żywiecki FZŚ, przyjęła odpowiedzialną funkcję pierwszej przełożonej regionalnej, słysząc w swoim sercu wezwanie św. Jana Pawła II: nie bój się, nie lękaj się, wypłynij na głębię. Nie sposób pominąć, że właśnie za wskazaniem s. Anastazji św. Jan Paweł II został obrany patronem naszego Regionu.

Przełożona regionalna s. Jadwiga, żegnając s. Anastazję w imieniu własnym, Rady Regionu oraz członków FZŚ Regionu Bielsko-Żywieckiego, wyraziła wdzięczność za podjęcie się trudnego zadania tworzenia struktur nowego Regionu FZŚ z siedzibą w klasztorze franciszkanów w Górkach Wielkich. Wymieniła liczne zasługi. Między innymi dzięki staraniom siostry Region ma swój sztandar i relikwie bł. Anieli Salawy. Podziękowała za poświęcony czas, aktywny udział w życiu Regionu jako przełożona (do 2016 roku), a następnie jako radna ds. formacji. Siostra Jadwiga zapewniła, że w naszych sercach na zawsze pozostanie serdeczny, ciepły uśmiech, życzliwe słowa, rady, któ-

rych nam udzielała, wspólne modlitwy i wspólnie spędzony czas.

Natomiast słowami Jana Pawła II w imieniu wspólnoty miejscowej FZŚ przy parafii Opatrzności Bożej do śp. s. Anastazji zwróciła się s. Elżbieta Podhorodecka: – Powiem to, co czujemy w głębi serca: jesteście wdzięczni za twoją wierność powołaniu franciszkańskiemu. Jesteście wdzięczni za apostołską aktywność i posłannictwo ewangeliczne. Radośnie służyłaś Panu. Byłaś radosną sługą, ponieważ św. Franciszek chciał nas mieć jako radosne sługi, zdolne zapalić wszędzie lampę nadziei, ufności, optymizmu, który znajduje swoje źródło w samym Panu. A wzorem był Tobie nasz święty patron – św. Franciszek z Asyżu.

Siostra Anastazja była nie tylko gorliwą franciszkaną, ale równie gorąco ukochała Matkę Najświętszą – Królową Zakonu Serafickiego, naśladowując Jej cnoty. Była zelatorką róży św. Franciszka Żywego Różańca w tutejszej parafii i prowadziła nabożeństwa Różańca świętego.

Po Mszy św. rodzina i bliscy odprowadzili zmarłą na cmentarz.

**Rada Regionu
Bielsko-Żywieckiego**

ODESZLI DO DOMU OJCA Z FZŚ PRZY PARAFIACH:

św. Karola Boromeusza w Koszarawie

- s. Genowefa Kamińska, lat 88,
w FZŚ 24 lata

św. Mikołaja w Bujakowie

- br. Stefan Krzemień, lat 71,
w FZŚ 33 lata

Trójcy Przenajświętszej w Katowicach-Kostuchnie

- s. Lidia Simka, lat 82, w FZŚ 28 lat

MB Szkaplerznej w Imielinie

- s. Róża Noras, lat 80, w FZŚ 7 lat

św. Mikołaja w Lublińcu

- s. Renata Kuszka, lat 85,
w FZŚ 25 lat
- br. Marian Jasnos, lat 68,
w FZŚ 22 lata

św. Marii Magdaleny w Lubomi

- s. Zofia Golli, lat 61,
w FZŚ 31 lat

Opatrzności Bożej w Bielsku-Białej

- s. Anastazja Sikora, lat 75,
w FZŚ 37 lat

Wieczny odpoczynek racz im dać Panie...

W ŚWIĘTO MATKI KOŚCIOŁA W PANEWNIKACH (s. 18)

NA CZUWANIU U MB FATIMSKIEJ W TURZY ŚL. (ss. 19 i 20)

SPOTKANIE FZŚ W PARAFII ŚW. MARII MAGDALENY W LUBOMI PODCZAS UWIELBIENIA NAJŚWIĘTSZEGO SERCA PANA JEZUSA I NIEPOKALANEGO SERCA MARYI (s. 24)

Na zdjęciu od lewej: br. Izydor Chmieliński, radny ds. formacji; ks. proboszcz Jacek Starosta; s. Cecylia Chmielińska, przełożona Regionu Rybnickiego, ks. senior Kazimierz Fyrla, o. Dorian Plas, asystent Regionu Rybnickiego; s. Helena Młyńczyk, sekretarz

REKOLEKCJE REGIONU LUBLINIECKO-TARNOGÓRSKIEGO (ss. 20-21)

**PIELGRZYMKA
REGIONU
RYBNICKIEGO
DO SANKTUARIUM
BŁ. ANIELI SALAWY
W SIEPRAWIU
(s. 28)**

**KAPITUŁA WYBORCZA
I WIZYTACJA
WSPÓLNOTY FZŚ
PRZY PARAFII TRÓJCY
PRZENAJŚWIĘTSZEJ
W CHEŁMIE ŚL.
(4.06.2022)**